

Maksimum af, hvad den vilde koste. Denne Bro vil bespare os i Overfarten godt og vel en halv Time. Det bliver altsaa en betydelig Tidsbesparelse, ikke at tale om; at man undgaar Ulejligheden ved Omladning og Bekostningen ved Dampfærgedriften, og navnlig, at man sikrer Forbindelsen i Isvintre; thi Forholdet er jo nu det, at naar der kommer Is, kan hele denne Trafikroute blive helt ubrugelig. Denne Bro er for mig Hovedpunktet, naar vi ville tale om at forbedre Trafiklinierne fra Kjøbenhavn Syd efter, til Udlandet. Den Udgift, den kræver, er ganske vist betydelig; men det, der vindes, er da ogsaa meget væsentligt. Den ærede Minister fandt Anledning til at nævne, at efter hans Opfattelse vilde Spørgsmaalet om en Dampfærge mellem Gedser og Warnemünde staa i første Række. Dette er imidlertid at slaa over i en helt anden Tankegang. Thi Etableringen af en Dampfærge er en Sag, der er af Interesse for Godstrafikken, men som er uden al Betydning for den hurtige Persontrafik. En Dampfærge fra Gedser til Warnemünde vil bevirke, at man fra Fastlandet saa meget billigere end hidtil kan sende sine Varer ind i Danmark. Kontinentets Producenter rykke os saa meget nærmere ind paa Livet, Konkurrencen herhjemme med Udlandet bliver saa meget skarpere; vi kunne faa vore Varer billigere, hvad der jo altid er en Fordel for dem, der skulle købe dem, men vi komme ikke til at rejse en Smule hurtigere for det. Naar vi imidlertid tale om hele denne Forbindelsesvej, saa vil jeg ikke undlade at fremdrage, hvad jeg gerne kan sige er min Kæphest paa dette Omraade. Hvis vi virkelig ville naa til en Forbindelse med det sydlige Udland, som er det bedste, der overhovedet kan stilles paa Benene, saa gaar Vejen over Lolland og Femern. Der er mange, der med en vis Uro have set paa de Forbedringer af Trafikforholdene, som Svenskerne nylig have iværksat ved at etablere Linien fra Trelleborg til Sasnitz. Efter min Mening er denne Uro ganske ubeføjet. Vi bør tværtimod være Svenskerne forbundne, om de ved at gøre os nogen Konkurrence, maaske kunne bidrage til at skubbe os frem til ogsaa at gøre noget mere end hidtil. Men Forbindelsen til Berlin og dermed til den østlige Halvdel af Europa vil aldrig blive saa fortrinlig, at vi der ville have noget absolut Forspring; derimod vil ingen kunne konkurrere med os med Hensyn til Forbindelsen med Hamborg og hele den vestlige Del

af Europa, naar vi gaa over Lolland. For Tiden gør man Vejen fra Kjøbenhavn til Hamborg over Korsør og Kiel paa omtrent 10½ Time. Med fast Bro mellem Sjælland og Falster, derfra over Guldborg og Saks-købing til Sydkysten, med Dampfærge mellem Lolland og Femern vil man med Let-hed kunne tilbagelægge Vejen paa 7 Timer, og hvis man vil gaa alle de korteste Veje og sætte Dampen rigtig op, vil man kunne gøre det paa 6. Se, det var en virkelig Vinding. Men jeg ved jo meget vel, at Hindringerne for noget saadant menes at ligge ikke hos os, men paa tysk Side. Det har, saa vidt jeg ved, hidtil ikke været muligt at faa Tilslutning til Tanken med de nødvendige Foranstaltninger fra tysk Side. Men jeg anser dette for at være en Sag af saa stor Betydning for vor Trafiks Udvikling, at jeg vilde være overordentlig glad ved at kunne tro, at Regeringen havde sin Opmærksomhed henvendt paa en Gang at kunne faa denne Forbindelseslinie gennemført.

Det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) henstillede til den ærede Minister, om det ikke var muligt, at der kunde blive fremlagt Kopier af de Planer og Udkast til de forskellige Anlæg, som tilstilles Finansudvalget. Jeg skal for mit Vedkommende slutte mig til denne Henstilling og anmode den ærede Minister om at ville drage Omsorg for, at dette saa vidt muligt kan ske. Det ærede Medlem tilføjede sarkastisk, at han ikke derfor troede, at dette vilde faa nogen Indflydelse paa Finansudvalgets Afgørelser. Ja, det er jo ganske vist, det siger sig selv, at der er en Mængde Smaasager, som Finansudvalget maa afgøre nogenlunde paa egen Haand, thi ellers vilde der være Hundreder og Hundreder af Spørgsmaal, som aldrig fik Ende. Men sikkert er det, at hvor det gælder noget større, og da ikke mindst tekniske Anlæg, er det for Finansudvalget en overordentlig kærkommen Ting at kunne finde Vejledning og Støtte hos de andre Medlemmer af Tinget, der sidde inde med særligt Kendskab. Jeg behøver ikke at sige det ærede Medlem, hvis store Indsigt og hvis praktiske Blik vi alle have saa stor Respekt for, at det kun kunde være os i høj Grad ønskeligt, om vi ved en Foranstaltning som den nævnte kunde blive i Stand til lettere at paakalde hans Hjælp, naar den var nødvendig. Og jeg skal i samme Retning tilføje i Anledning af hans Bemærkninger om Posteringen af Udgifterne paa § 27 og paa § 6, at jeg vilde sætte megen Pris